

ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ของประชาชน บ้านคันทะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

Knowledge, Attitude and Practice of Dengue Fever Prevention among the Villager of Baan Kantakian, Mitraparb Subdistrict, Muaklek District, Saraburi Province

พรพรรณ สมินทร์ปัญญา*

pornpan@apiu.edu

อำไพวรรณ ทুমแสน*

สุภัจฉรี มะกรกรรม*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา 1) ระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน บ้านคันทะเคียน ต.มิตรภาพ อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 228 คน ถูกเลือกมาแบบเจาะจง จากประชากรจำนวน 519 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และถูกนำไปทดลองใช้กับประชาชน 30 คน ของหมู่ 14 บ้านปางหัวช้าง ต.หนองย่างเสือ อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกโดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson ตามสูตร KR 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.73 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก และ แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยใช้วิธีของ Cronbach ตามสูตร Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.79 และ 0.75 ตามลำดับ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรค อยู่ในระดับสูง
2. ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกัน ในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.001 ($r=0.258$ และ 0.372 ตามลำดับ)

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับบุคลากรสุขภาพในการหาแนวทางสร้างเสริมความรู้ และสนับสนุนทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกในชุมชนซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการป้องกัน โรคไข้เลือดออก

Abstract

This research aims to study 1) level of knowledge attitude and practice of Dengue Fever (DF) prevention and 2) the relationship between knowledge attitude and practice of Dengue Fever (DF) prevention among the villagers of Baan Kantakian, Mitraparb Subdistrict, Muaklek District, Saraburi Province. 228 respondents were purposively selected from 519 villagers. Three questionnaires were created by the researcher, approved by 3 experts for content validity and tried out with 30 villagers of Moo 14, Baan Panghuachang, Nongyangsua Subdistrict, Muaklek District, Saraburi Province. The first questionnaire, the test on knowledge about Dengue Fever, was tested for reliability of KR-20, giving the result of 0.73. The second and third questionnaires, attitude about Dengue Fever and practice on Dengue Fever Prevention, respectively, were tested for reliability by Cronbach's alpha coefficient, giving the values of 0.79 and 0.75 respectively. Descriptive statistics, %, $\bar{x}$, S.D. and Pearson product moment correlation coefficient were employed for data analysis.

The results showed that

1. 46.9% of respondents had a moderate level of knowledge, 82.0% had high level of attitude about DF, 59.6 % had high level of practice of DF prevention.
2. Knowledge and attitude were positively related to practice of DF prevention in a low level and statistical significant with the level of p-value < 0.001 (r = 0.258 and 0.372 respectively).

Recommendation on improving the knowledge and attitude of the DF to the community would result in better practice for DF prevention.

Keywords: Knowledge, Attitude, Practice, Dengue Fever disease

บทนำ

โรคไข้เลือดออกในปัจจุบันยังเป็นปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณสุข ในอดีตประเทศไทยจะมีช่วงการระบาดของโรคเพียงปีละหนึ่งครั้ง คือ ช่วงฤดูฝน แต่ในปัจจุบันโรคไข้เลือดออกสามารถพบได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีน้ำขัง การเกิดโรคไข้เลือดออกสามารถแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็ว และเมื่อเกิดการเจ็บป่วย ถ้าไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที และถูกวิธี ผู้ป่วยอาจเกิดภาวะช็อกและเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดการเจ็บป่วยในกลุ่มวัยเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเป็นโรคนี้นี้ได้ง่ายกว่าวัยอื่น ๆ

จากรายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีสัปดาห์ที่ 44 ฉบับที่ 15 ประจำวันที่ 19 เมษายน 2556 ข้อมูล ณ วันที่ 18 เมษายน 2556 (สำนักระบาดวิทยา ศูนย์ข้อมูลทางระบาดวิทยา และฝ่ายมาตรฐานและวิจัยระบาดวิทยาโรคติดต่อ, 2556) พบว่าจำนวนผู้ป่วยกลุ่มโรคไข้เลือดออก (ไข้เลือดออก ไข้เลือดออกช็อก และไข้แดงก็) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 18 เมษายน 2556 พบจำนวนผู้ป่วยสูงกว่า ค่ามัธยฐาน 5 ปีย้อนหลัง 2.4 เท่า และพบจำนวนเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปกติ 1 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา กล่าวคือ จำนวนผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 11 (กลางเดือนมีนาคม) ในขณะที่ข้อมูลในอดีตพบจำนวนเพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่ 15-16 (กลางเดือนเมษายน) จำนวนผู้ป่วยที่สูงผิดปกติในปีนี้ ส่วนหนึ่งมีสาเหตุเนื่องจากการระบาดที่ต่อเนื่องมาจากช่วงปลายปี พ.ศ. 2555 ซึ่งเป็นปีที่พบการระบาดสูงในช่วงครึ่งปีหลังและจำนวนผู้ป่วยอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องจนถึงปลายปี สำนักระบาดวิทยาได้รับรายงานผู้ป่วยเข้าข่ายและผู้ป่วยยืนยัน ในกลุ่มโรคไข้เลือดออก (ไข้

เลือดออก ไข้เลือดออกช็อก และไข้แดงก็) โดยรายงาน 506 จำนวนทั้งสิ้น 22,495 ราย อัตราป่วย 35.11 ต่อประชากรแสนคน ผู้เสียชีวิต 25 ราย อัตราตาย 0.04 ต่อประชากรแสนคน และอัตราป่วยตาย 0.11 ต่อประชากรแสนคน (ปานิจ สวงโท และคณะ, 2556)

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 24 สิงหาคม 2556 จังหวัดสระบุรีมีรายงานผู้ป่วย 543 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 88.70 ต่อแสนประชากร เสียชีวิต 2 ราย อัตราป่วยตาย ร้อยละ 0.36 เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราป่วยกับประเทศไทย ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2556 พบว่าจังหวัดสระบุรี อัตราป่วยต่ำกว่าประเทศไทยเป็นอันดับที่ 58 ของประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในเขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 4 พบว่า จังหวัดนครนายก มีอัตราป่วยสูงสุด รองลงมาคือ จังหวัดสระบุรี ลพบุรี นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี เป็นต้น การเกิดโรครายอำเภอ จังหวัดสระบุรีมีรายงานผู้ป่วยในพื้นที่ทุกอำเภอ เมื่อเรียงตามอัตราป่วยต่อประชากรแสนคน จากมากไปหาน้อยดังนี้ อำเภอมวกเหล็ก พระพุทธบาทเฉลิมพระเกียรติ บ้านหมอ เมือง หนองโดน หนองแขง ดอนพุด วังม่วง เสาไห้ แก่งคอย และวิหารแดง ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี, 2556)

จากสถิติจะพบว่าอัตราป่วยต่อแสนประชากรสูงกว่าเป้าหมายนโยบายกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก คือลดอัตราป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกให้เหลือไม่เกิน 50 ต่อแสนประชากร จะเห็นได้ว่าโรคไข้เลือดออกมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในชุมชนในแง่ของการเจ็บป่วยซึ่งประชาชนทุกคนมีโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะเป็นโรคไข้เลือดออกด้วยกันทุกคน และจากการศึกษาของถ้ายวน โชคชัยชานาญกิจ (2547) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะคติ และการปฏิบัติในการป้องกัน

และควบคุมโรคไข้เลือดออกในชุมชน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติของประชาชนในครัวเรือน ส่วนใหญ่ อยู่ใน ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 67.4, 77.4 และ 68.7 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้กับทัศนคติของประชาชน ความรู้กับการปฏิบัติ ของประชาชน และทัศนคติกับการปฏิบัติของประชาชน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $p < 0.01$

สาเหตุสำคัญของการเกิดโรคไข้เลือดออก มักจะมาจากการมีพฤติกรรมอนามัยไม่ถูกต้อง เช่น การทิ้งขยะเกลื่อนกลาด การไม่ปิดฝาภาชนะน้ำดื่ม น้ำใช้ การทิ้งกะลา แจกัน โอ่ง ไทแตก และล้อรถยนต์ ทำให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย รวมทั้งการขาด ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบรรดาวิทยาหรือนิเวศ วิทยาของการเกิดโรค (กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2543) ประกอบกับปัจจุบันมีฝนตกในหลายพื้นที่ เป็นช่วง เวลาที่ต้องเฝ้าระวังการระบาดอย่างใกล้ชิด เพราะการ ระบาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ ศึกษา ความรู้ ทักษะกับพฤติกรรมป้องกันการโรค ไข้เลือดออกของประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบล มิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เนื่องจาก เป็นพื้นที่ที่มีการระบาดสูงและยังไม่มีการทำวิจัยเรื่อง นี้ในบริเวณดังกล่าว ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะใช้ ความรู้นี้มาควบคุมการระบาดช่วงที่สูงสุดให้สั้นที่สุด และเพื่อเป็นแนวทางเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการโรคไข้เลือดออก ที่ถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันการ โรคไข้เลือดออกของประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบล

มิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรีอยู่ในระดับ ไต

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของ ประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรีเป็นเท่าไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

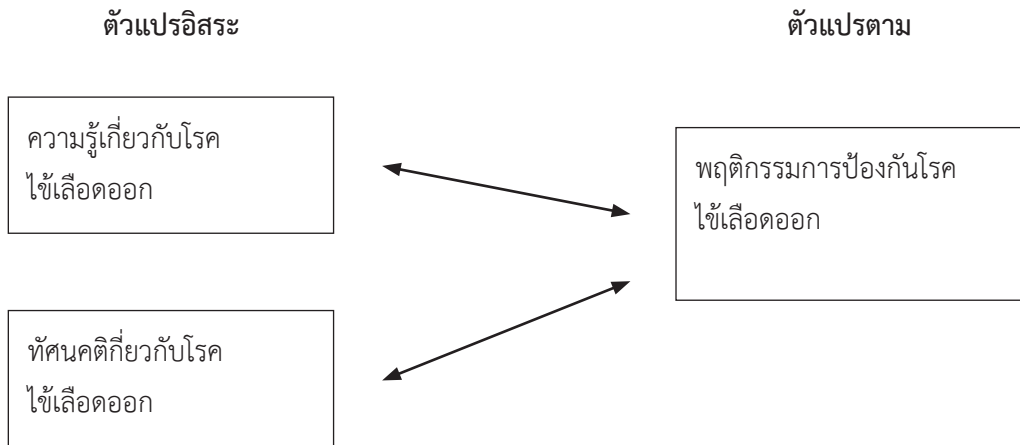
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของ ประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความรู้ และ ทักษะ มีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ของประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความ สัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ กับพฤติกรรมในการ ป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน บ้านคั่นตะ เคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนา แบบหาความสัมพันธ์
ครั้งนี้ประกอบด้วย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นประชาชน
บ้านคันตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก
จังหวัดสระบุรี จำนวน 519 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นประชากรของ บ้าน
คันตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัด
สระบุรี จำนวน 228 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง
(Purposive technique) คำนวณขนาดตัวอย่างโดย
ใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1973) และได้กลุ่มตัวอย่าง
= 228 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้
เป็นแบบสอบถามความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตน
ในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการ
ทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม
ข้อมูลทั่วไป 2) แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคไข้
เลือดออก เป็นแบบทดสอบความรู้ 3 ตัวเลือก จำนวน
10 ข้อ โดยตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0
คะแนน เกณฑ์การประเมินความรู้ แบ่งออกเป็น 3
ระดับ ได้แก่ ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.68-1.00
คะแนน ปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.34-0.67
คะแนน และไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.00-0.33
คะแนน 3) แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือด
ออก เกณฑ์การพิจารณาระดับทัศนคติ แบ่งออกเป็น
3 ระดับ ได้แก่ ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36-3.00
ปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.68-2.35 และ
ไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.67 และ 4) แบบ
สอบถามการพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก
เกณฑ์การพิจารณาระดับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้
เลือดออก แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ดี มีคะแนน
เฉลี่ยเท่ากับ 2.36-3.00 ปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 1.68-2.35 และไม่ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.67 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน 30 คน พบว่าได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา ลำดับที่ 2-4 เท่ากับ 0.73, 0.79 และ 0.75 ตามลำดับ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลภายหลังผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชาชน บ้านคั่นตะเคียนตำบลมิตรภาพ จังหวัดสระบุรี จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (n=228)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	105	46.1
	หญิง	123	53.9
อายุ	≤30 ปี	17	7.5
	31-40	42	18.4
	41-50	65	28.5
	51 ปีขึ้นไป	104	45.6
	$\bar{X} = 51.19$, S.D.=13.46, Min=20, Max=79		
สถานภาพสมรส	โสด	19	8.3
	คู่	175	76.8
	ม่าย	20	8.8
	หย่าร้าง/แยก	14	6.1

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 มีอายุเฉลี่ยประมาณ 51.19 ปี ($\bar{X}$, = 51.19, S.D. = 13.46, Min =20, Max =79) สถานภาพสมรส คู่ ร้อยละ 76.8 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 32.0 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 37.3 และมีมัธยฐานรายได้ของครอบครัว 18,000.00 บาทต่อเดือน (Median = 18,000, Min = 600, Max =600,000) ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบลมิตรภาพ จังหวัดสระบุรี จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (n=228) (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	73	32.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	32	14.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	45	19.8
อนุปริญญา/ ปวส.24	10.5	
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	40	17.5
สูงกว่าปริญญาตรี	6	2.6
ไม่ได้รับการศึกษา	8	3.5
อาชีพ		
รับจ้าง	85	37.3
รับราชการ	11	4.8
รัฐวิสาหกิจ	18	7.9
ธุรกิจส่วนตัว	11	4.8
ค้าขาย	28	12.3
เกษตรกรกรรม	44	19.3
แม่บ้าน/พ่อบ้าน 2	0	8.8
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	11	4.8
รายได้ของครอบครัว (บาท/เดือน)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	67	29.4
10,001-50,000 บาท	125	54.8
50,001-100,000 บาท	18	7.9
100,001 บาทขึ้นไป	8	3.5
ไม่มีรายได้	10	4.4
Median = 18,000, Min = 600, Max =600,000		

ส่วนที่ 2 ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.64) คิดเป็นร้อยละ 46.9 โดยมีความรู้เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรคไข้เลือดออก และวงจรชีวิตของยุงลายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.73 และ $\bar{X} = 0.61$, S.D. = 0.65) คิดเป็นร้อยละ 43.0 และร้อยละ 53.1 ตามลำดับ แต่พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อของโรคไข้เลือดออก และการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 0.93$, S.D. = 0.49) ($\bar{X} = 0.53$, S.D. = 0.84) คิดเป็นร้อยละ 93.4 และร้อยละ 39.9 ตามลำดับ

ส่วนด้านทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.48) คิดเป็นร้อยละ 82.0 โดยมีแนวคิดต่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกและความรู้สึกต่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.48) ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.55) คิดเป็นร้อยละ 85.1 และร้อยละ 69.3 ตามลำดับ

สำหรับด้านพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.60) คิดเป็นร้อยละ 59.6 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกโดยรวมและรายด้าน (n = 228)

ตัวแปร	ระดับ			คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ไม่ดี จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	ดี จำนวน (ร้อยละ)		
ความรู้เกี่ยวกับโรค ไข้เลือดออก	22 (9.6)	107 (46.9)	99 (43.4)	0.60	0.646
- สาเหตุของการเกิดโรค ไข้เลือดออก	85 (37.3)	98 (43.0)	45 (19.7)	0.59	0.73
- วงจรชีวิตของยุงลาย	30 (13.2)	121 (53.1)	77 (33.8)	0.61	0.65
- การติดต่อของโรค ไข้เลือดออก	15 (6.6)	0 (0.0)	213 (93.4)	0.93	0.49
- การป้องกันและ ควบคุมโรค ไข้เลือดออก	71 (31.2)	66 (28.9)	91 (39.9)	0.53	0.84

ตัวแปร	ระดับ			คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ไม่ดี จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	ดี จำนวน (ร้อยละ)		
ทัศนคติเกี่ยวกับโรค ไข้เลือดออก	8 (3.5)	33 (14.5)	187 (82.0)	2.78	0.78
- แนวคิดต่อการป้องกัน โรคไข้เลือดออก	9 (3.9)	25 (11.0)	194 (85.1)	2.81	0.48
- ความรู้สึกต่อการ ป้องกันโรคไข้เลือดออก	9 (3.9)	61 (26.8)	158 (69.3)	2.65	0.55
พฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้เลือดออก	13 (5.7)	79 (34.6)	136 (59.6)	2.53	0.60

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ กับ พฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ กับ พฤติกรรมในการป้องกันโรค ไข้เลือดออก พบว่า ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กัน ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรค โดยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก มีความสัมพันธ์ทางบวก

กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก และ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.001 ($r = 0.258$ และ 0.372 ตามลำดับ) ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (n = 228)

ตัวแปร	r	p - value
ความรู้ และ พฤติกรรมการป้องกัน	0.258	< 0.000
ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกัน	0.372	< 0.000

P < .001

อภิปรายผลการวิจัย

ความรู้ในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.64) คิดเป็นร้อยละ 46.9 โดยมีความรู้เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรคไข้เลือดออก และวงจรชีวิตของยุงลายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.73 และ = 0.61, S.D. = 0.65) คิดเป็นร้อยละ 43.0 และร้อยละ 53.1 ตามลำดับ แต่พบว่า มีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อของโรคไข้เลือดออก และการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 0.93$, S.D. = 0.49 และ = 0.53, S.D. = 0.84) คิดเป็นร้อยละ 93.4 และร้อยละ 39.9 ตามลำดับ สอดคล้องกับ สุนัดตา โสภากันท์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในบ้านท่าม่วง ตำบลศรีบุญเรือง อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น พบว่าครัวเรือนมีความรู้เรื่องการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 55.7 และสอดคล้องกับ มณีรัตน์ สมพิมพ์ (2551) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนบ้านตอประดู่ ม.6 ตำบลคูนสาด อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกในระดับดี อยู่ในระดับร้อยละ 87.6 และฤทัย สมบัติสวัสดิ์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในหมู่บ้านที่มีการระบาดกับหมู่บ้านที่ไม่มีการระบาดในพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าในหมู่บ้านที่ไม่มีการระบาดของโรคไข้เลือดออกส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับดี ร้อยละ 58.84 เช่นกัน

ทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก

ส่วนด้านทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.48) คิดเป็นร้อยละ 82.0 โดยมีแนวคิดต่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกและความรู้สึกต่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.48) ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.55) คิดเป็นร้อยละ 85.1 และร้อยละ 69.3ตามลำดับ สอดคล้องกับ ศักกรินทร์ โตสดี (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในตำบลช้างทูน อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด พบว่าอาสาสมัครสาธารณสุขส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.7

พฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก

สำหรับด้านพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.60) คิดเป็นร้อยละ 59.6 สอดคล้องกับ ศักกรินทร์ โตสดี (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในตำบลช้างทูน อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด พบว่าอาสาสมัครสาธารณสุขส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดี ร้อยละ 73.7

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติกับ

พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก จาก

การศึกษาพบว่า ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.258$ และ $r = 0.372$ ตามลำดับ) สอดคล้องกับ ศักรินทร์โตสติ (2552) ที่ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในตำบลช้างทูน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกและทัศนคติในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก และสอดคล้องกับ ล่ายวนโชคชัยชำนาญกิจ (2547) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในชุมชน อำเภอบางปะหัน จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าความรู้กับการปฏิบัติของประชาชน และทัศนคติกับการปฏิบัติของประชาชนพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ อนุสรณ์ มีผิว (2554) ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตัวในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน ตำบลสิงห์โคก อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก แต่ไม่สอดคล้องทางทัศนคติ พบว่าทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ จิรัญณี วัฒนดิถกวิทย์ (2554) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ กับการปฏิบัติตัวในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลบัลลังก์ อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตัวในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องในด้านทัศนคติ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการปฏิบัติตัวในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.9 ($\bar{X} = 0.60$, S.D. = 0.64) โดยมีความรู้เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรคไข้เลือดออก และวงจรชีวิตของยุงลายอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 43.0 ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.73) และร้อยละ 53.1 ($\bar{X} = 0.61$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ แต่พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อของโรคไข้เลือดออก และการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 93.4 ($\bar{X} = 0.93$, S.D. = 0.49) และร้อยละ 39.9 ($\bar{X} = 0.53$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ โดยที่ส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับฤดูกาลที่ไข้เลือดออกระบาด รองลงมาเป็นเรื่องชนิดของยุงที่เป็นพาหะนำโรค และวงจรชีวิตของลูกน้ำยุงลาย ตามลำดับ ส่วนใหญ่ตอบผิดในเรื่องระยะเวลาการออกฤทธิ์ของทรายเคมี รองลงมาเป็นเหตุผลในการใส่ทรายเคมีในภาชนะต่างๆ การแยกชนิดของลูกน้ำยุงลายออกจากยุงอื่นๆ และบริเวณที่มักพบลูกน้ำยุงลาย ตามลำดับ

ทัศนคติเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก พบว่าอยู่ในระดับดี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยการดูแลสิ่งแวดล้อมรอบๆ บ้าน ให้ถูกสุขลักษณะจะช่วยลดจำนวนลูกน้ำยุงลายได้ รองลงมาเห็นว่าการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายต้องทำทุกหลังคาเรือนจึงจะได้ผล มีความรู้สึกยินดีและเต็มใจในการช่วยกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายทั้งในบ้านและในชุมชน เห็นดีว่าการทำลายภาชนะที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เป็นการป้องกันโรคไข้เลือดออกได้

จากการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนพบว่า มีระดับดี โดยส่วนใหญ่มีการป้องกันโดยการนอนกางมุ้งหรือนอนในห้องที่ติดมุ้งลวดเพื่อป้องกันไม่ให้ยุงกัด รองลงมาคือการปิดฝาภาชนะกักเก็บน้ำดื่ม/ใช้ และจัดสภาพบ้านเรือนให้มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก เนื่องจากบ้านคันตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรีนั้นมีอาชีพรับจ้าง และส่วนใหญ่มีรายได้จากการเลี้ยงวัวนม ดังนั้นจึงมีโอกาสที่จะมีแหล่งน้ำขัง และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุง ซึ่งจะมีความชุกชุมในช่วงฤดูฝน จากการลงสำรวจพื้นที่พบว่า เจ้าหน้าที่ทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมิตรภาพ ใช้เสียงตามสาย และรถกระจายเสียงให้ความรู้ทางด้านสุขภาพในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชาชนมีความรู้ ทักษะและพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับสูง แต่จากข้อมูลรายงานการเกิดโรคไข้เลือดออกรายอำเภอ จังหวัดสระบุรีมีรายงานผู้ป่วยในพื้นที่ทุกอำเภอ เมื่อเรียงตามอัตราป่วยต่อประชากรแสนคน อำเภอมวกเหล็กมีจำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทุกอำเภอ (สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2556) และจากการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับปานกลาง โดยความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง แต่ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดโรค และวงจรชีวิตของยุงลายอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นควรดำเนินการป้องกันโรคไข้เลือดออกโดยเสริมสร้างความรู้ ทักษะและพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลายในช่วงก่อนเข้าฤดูฝนจนถึงปลายฤดูหนาว และการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคที่สำคัญ คือ เน้นการกำจัดป้องกันและ

ควบคุมลูกน้ำยุงลายให้ลดลงมากที่สุด และควบคุมช่วงการระบาดให้สั้นที่สุด ถ้ามีการสร้างเสริมความรู้ และสนับสนุนทัศนคติที่ดีในชุมชนก็ส่งผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ดีตามมาด้วยเช่นกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้กับเจ้าหน้าที่ทางด้านสุขภาพใช้ในการพัฒนาและควบคุมการระบาดของไข้เลือดออกในพื้นที่
2. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้ของประชาชน บ้านคันตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. ทักษะของประชาชน บ้านคันตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับดี
3. พฤติกรรมของประชาชน บ้านคันตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับดี
4. ความรู้ และทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ในระดับต่ำ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะและพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกในหมู่อื่นๆ และอำเภออื่นๆ ในจังหวัดสระบุรี และที่ยังมีอัตราการระบาดของโรคไข้เลือดออก

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำมาทดลองใช้ในชุมชนที่มีอัตราการระบาดของไข้เลือดออก

3. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพในการป้องกันไข้เลือดออกในรูปแบบที่แตกต่างกันและในชุมชนที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการลดช่องว่างระหว่างความรู้ ทักษะ ทักษะ กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ผู้วิจัยเสนอแนะให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับรู้และตระหนักถึงการระบาดของโรคไข้เลือดออกในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

2. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ควรสาธิตกิจกรรม 5 ป. และ 1 ข. ในการรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออกแก่ประชาชนในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้แก่กิจกรรมต่อไปนี้

2.1 ปิดฝาภาชนะใส่น้ำกินน้ำใช้ให้มิดชิด
2.2 เปลี่ยนน้ำในแจกัน ถังเก็บน้ำทุกสัปดาห์
2.3 ปล่อยปลากินลูกน้ำยุงลายในภาชนะที่ใส่น้ำถาวร

2.4 ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ปลอดโปร่ง โล่ง สะอาด ไม่เป็นพื้นที่เกาะพักของยุงลาย

2.5 ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ จนเป็นนิสัย

2.6 ชัดล้างไข่ยุงลายออกจากบริเวณขอบภาชนะขังน้ำ

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2543). คู่มืออาสาสมัครชุมชนเรื่อง โรค ไข้เลือดออก การป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออกโดยชุมชน. นนทบุรี: กระทรวง สาธารณสุข.

จีรัณธนี วัฒนดิถกวิทย์. (2554). ความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตัว ในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลปลั่งกิ่ง อำเภอนนไทย จังหวัด นครราชสีมา. การศึกษาอิสระทาง สาธารณสุข สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ม.ป.ท.

ปภาณีจ สวงโท วัชรีย์ แก้วนอกเขา และสมาน สุขุมภรณ์จันท์. (2556). รายงานการเฝ้า ระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์: 44(15), 225-231.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทาง พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: เจริญผล.

มณีรัตน์ สมพิมพ์. (2551). พฤติกรรมการป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออกของ ประชาชนบ้านตอประดู่ ม.6 อำเภอ กระนวน จังหวัดขอนแก่น. ม.ป.ท.

ถ้ายวน โชคชัยชำนาญกิจ. (2547). ความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติในการป้องกันและ ควบคุมโรคไข้เลือดออกในชุมชน อำเภอ พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยา ศาสตร์มหาบัณฑิต(เวชศาสตร์ชุมชน). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฤทัย สมบัติสวัสดิ์ และคณะ. (2555). การศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้ เลือดออกของประชาชนในหมู่บ้านที่มีการ ระบาดกับหมู่บ้านที่ไม่มีการระบาดใน พื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. ศรีนครินทร์เวชสาร : 27(4), 361-5

ศักรินทร์ โตสติ. (2552). ความรู้ ทักษะคิด และ การปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน ตำบลช้างทุน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด. ม.ป.ท.

สุนัตตา โสภาจันท์. (2550). การปฏิบัติตัวใน การป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน ในบ้านท่าม่วง ตำบลศรีบุญเรือง อำเภอ ชนบท จังหวัดขอนแก่น. ม.ป.ท.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี. (2556). สถานการณ์โรคไข้เลือดออก ไข้เลือดออก ช็อคและไข้แดงที่ จังหวัดสระบุรี. เข้าถึงได้ จาก http://www.sro.moph.go.th/ewtadmin/ewt/saraburi_web/more_news.php.

สำนักโรคระบาดวิทยา ศูนย์ข้อมูลทางโรคระบาดวิทยา และฝ่ายมาตรฐานและวิจัยโรคระบาดวิทยา โรคติดต่อ. (2556). ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางโรคระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 15. รายงานการเฝ้าระวังทางโรคระบาดวิทยา ประจำสัปดาห์: 44(15), 235-239.

อนุสรณ์ มีผิว. (2554). *ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติตัวในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน ตำบลสิงห์โคก อำเภอกะชังศรีวิชัย จังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษาอิสระทางสาธารณสุข สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*

Yamane T. (1973). *Statistics: An Introduction analysis. 2nd ed.* New York: Harper & Row.

